

Σημεία ομιλίας Σ. Μάνου 23/06/2005

Έγινε φανερό από την συζήτηση των τελευταίων ημερών ότι το βασικό ερώτημα που τίθεται είναι: ποιος θα πληρώσει το κόστος της εξυγίανσης των ισολογισμών και ασφαλιστικών ταμείων των τραπεζών. Η κυβερνητική πρόταση είναι να πληρώσει το κράτος δηλαδή οι φορολογούμενοι, για τα ταμεία κύριας σύνταξης και το κράτος και οι τράπεζες για τα ταμεία επικουρικής σύνταξης.

Η κυβέρνηση προσπάθησε με κάθε τρόπο να συγκαλύψει την επιλογή της. Να φορτώσει στον ελληνικό λαό τα βάρη της εξυγίανσης των τραπεζών. Την 12/6/2005 ο Υπουργός Απασχόλησης, κ. Παναγιωτόπουλος, μιλώντας στη Βουλή για την ψήφο εμπιστοσύνης, δήλωσε ότι το κόστος που θα προκύψει τόσο από την ένταξη των ειδικών ταμείων κύριας σύνταξης στο ΙΚΑ, όσο και από τη δημιουργία του ενιαίου επικουρικού ταμείου θα καλυφθεί τουλάχιστον κατά 2/3 από τις τράπεζες και κατά το 1/3 από το κράτος. Ο κ. Αλογοσκούφης διαβεβαίωσε τον κ. Εβερτ ότι δεν θα αναλάβει το κράτος τη δαπάνη αλλά οι τράπεζες. Η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου επισημαίνει ότι δεν προκαλείται πρόσθετη δαπάνη σε βάρος του κράτους δεδομένου ότι οι υποχρεώσεις καταβολής κύριας σύνταξης έχουν ήδη αναληφθεί από το ν.3029/2002. Αλλά ο ν.3029/2002 προβλέπει ακριβώς ότι τη δαπάνη θα την καταβάλλει το κράτος.

Ο κ. Βαρθολομαίος ξεκαθάρισε ότι το αναλογιστικό έλλειμμα που θα κληρονομήσει το ΙΚΑ από την ένταξη των ταμείων κύριας σύνταξης ανέρχεται σε 9 δις. Ευρώ και ότι αυτά τα λεφτά πρέπει να δοθούν στο ΙΚΑ από το κράτος.

Η συμπεριφορά της κυβέρνησης είναι απογοητευτική και βαθιά προσβλητική για τον ελληνικό λαό και το κοινοβούλιο. Αν θέλει να κάνει μεταρρυθμίσεις να έχει το θάρρος να εξηγήσει τι ακριβώς κάνει και γιατί το κάνει.

Η θέση μου είναι ξεκάθαρη:

Ναι στην ένταξη των ταμείων στο ΙΚΑ. Δεν υπάρχει άλλη λύση.

Τρεις αρχές πρέπει να τηρηθούν

- δεν χρωστάνε τίποτε οι φορολογούμενοι στις τράπεζες και στους τραπεζικούς.
- ο σκληρός ανταγωνισμός των τραπεζών είναι ωφέλιμος, αποκλείονται συνεπώς ρυθμίσεις που ευνοούν περισσότερο ή λιγότερο μια τράπεζα από μια άλλη.
- η οικονομία χρειάζεται υγιείς κερδοφόρες τράπεζες, τις άλλες δεν τις χρειάζεται.

Ζητώ να συμπληρωθεί ο ν.3029/2002 με διάταξη σύμφωνα με την οποία όταν εντάσσονται ταμεία ασφάλισης τραπεζοϋπαλλήλων, την κάλυψη των ελλειμμάτων να την αναλαμβάνουν οι τράπεζες από τις οποίες προήλθαν τα ταμεία αυτά.

Προσπάθησαν λίγοι κυβερνητικοί βουλευτές να υποστηρίξουν τις κυβερνητικές επιλογές με τη θεωρία ότι η κυβέρνηση δικαιούται να κάνει ρυθμίσεις που στερούνται ηθικού, κοινωνικού και οικονομικού ερείσματος αν η προηγούμενη κυβέρνηση

έπραξε παρομοίως. Ως παράδειγμα χρησιμοποίησαν την ένταξη στο ΙΚΑ του ΤΑΠ-ΙΛΤ.

Η απόφαση ένταξης του ΤΑΠ-ΙΛΤ υπεγράφη πράγματι λίγες ημέρες πριν από τις εκλογές, την 27/2/2004. Στην απόφαση διευκρινιζόταν ότι η τυχόν προκαλούμενη δαπάνη σε βάρος του Προϋπολογισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θα καλυπτόταν σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 3 του Ν. 3029/02. Δηλαδή από το κράτος.

Ο Υπουργός Απασχόλησης, κ. Παναγιωτόπουλος, μιλώντας στη Βουλή τη 12/06/2005 για την ψήφο εμπιστοσύνης μίλησε για αμαρτωλή ένταξη του ΤΑΠ-ΙΛΤ στο ΙΚΑ που προσέφερε δώρο σε μεγάλο ιδιωτικό τραπεζικό όμιλο ύψους 600 εκατομμυρίων Ευρώ (σύμφωνα με τον κ. Βαρθολομαίο το αναλογιστικό έλλειμμα που κληρονόμησε το ΙΚΑ είναι 800 εκ. Ευρώ)

Παρέλειψε να πει ο κ. Παναγιωτόπουλος ότι η ισχύς της απόφασης για την ένταξη του ΤΑΠ-ΙΛΤ άρχισε την 1.6.2004, προκειμένου να δοθεί ο χρόνος στην κυβέρνηση που θα προέκυπτε από τις εκλογές να την αλλάξει. Η «αμαρτωλή» ένταξη άρεσε προφανώς στην κυβέρνηση και γι αυτό δεν την άλλαξε. Άρεσε τόσο, ώστε τώρα την επαναλαμβάνει για τα ταμεία κύριας σύνταξης όλων των τραπεζών και δεκαπλάσια επιβάρυνση του ελληνικού λαού.

Όπως ειπώθηκε ήδη το ερώτημα είναι ηθικό, κοινωνικό και οικονομικό: ποιος πληρώνει για την εξυγίανση των τραπεζών και τις λανθασμένες επιλογές τους; Ο λαός ή οι τράπεζες; Τη δική μου απάντηση την έχετε.